

מסמך 52

מסמך 52

העידנים של בני התמותה הפלנטאריים

למן תחילתם של החיים בפלנטה אבולוציונית ועד לעת לבלובם הסופי בעידן האור והחיים, מופיעים בזירת הפעולה של העולם לפחות שבעה עידנים של חיים אנושיים. עידנים עוקבים אלו נקבעים בהתאם למשימותיהם הפלנטאריות של הבנים האלוהיים, ובעולם מיושב ממוצע מופיעים העידנים הללו בסדר הבא:

1. האדם טרום-הנסיך הפלנטארי.
2. האדם בְּתֵר-הנסיך הפלנטארי.
3. האדם הבתר-אדמי.
4. האדם בתר הבן הסמכותי.
5. האדם בתר בן המתת.
6. האדם בתר הבן המורה.
7. עידן האור והחיים.

מייד כאשר הופכים עולמות החלל להיות ראויים מן הבחינה הפיזית לחיים, הם נרשמים במרשם נשאי החיים, ובבוא העת נשלחים הבנים הללו לפלנטות מעין אלה מתוך מטרה לְאֶתְחַל חיים. כלל התקופה החל מאתחול החיים ועד להופעתו של האדם מכונה העידן הטרם-אנושי, והיא קודמת לעידנים האנושיים העוקבים אשר אליהם מתייחס מסמך זה.

1. האדם הפרימיטיבי

מן העת שבה מגיח האדם מן הרמה החייתית – בשעה שביכולתו לבחור לסגוד לבורא – ועד להגעתו של הנסיך הפלנטארי, מכונים יצורים רצוניים בני-תמותה בשם *בני-אדם פרימיטיביים*. קיימים שישה טיפוסים, או גזעים, בסיסיים של בני-אדם פרימיטיביים, ואנשים מוקדמים אלו מופיעים בזה אחר זה בהתאם לסדר הצבעים בספקטרום, החל בצבע האדום. משך הזמן הנדרש לשם אבולוציית חיים מוקדמת זו משתנה במידה רבה מעולם לעולם, ונע ממאה-וחמישים אלף שנים ועד ליותר ממיליון שנים כמניין הזמן באורנטיה.

הגזעים האבולוציוניים בעלי הצבעים – אדום, כתום, צהוב, ירוק, כחול ואינדיגו – מתחילים להופיע בסביבות הזמן שבו מפתח האדם הפרימיטיבי שפה פשוטה ומתחיל להפעיל את הדמיון היצירתי. בעת הזו האדם כבר מורגל מאוד בעמידה הזקופה.

בני האדם הפרימיטיביים הינם ציידים מעולים ולוחמים לבלי-חת. החוק בעידן זה הינו חוק הישרדותו הפיזית של החזק ביותר; בזמנים הללו כלל הממשל הינו שבטי. ובמהלך המאבקים הגזעיים המוקדמים בעולמות רבים, כמה מן הגזעים האבולוציוניים נכחדים, כפי שהדבר אירע באורנטיה. ולרוב, אלו אשר שורדים ממוזגים לאחר מכן עם הגזע הסגול המיובא בהמשך, קרי העם האדמי.

לאורה של הציוויליזציה אשר תגיע לאחריה, תקופה זו של האדם הפרימיטיבי מהווה פרק ארוך, חשוך ועקוב-מדם. האתיקה של הג'ונגל והמוסר של היערות הקדמונים אינם עולים בקנה אחד עם הסטנדרטים של התקופות המאוחרות יותר של דת התגלות ושל התפתחות רוחנית גבוהה יותר. בעולמות רגילים ובלתי-ניסויים, תקופה זו שונה מאוד מן המאבקים הממושכים והאכזריים

מסמך 52

עד מאוד אשר אפינו עידן זה באורנטיה. כאשר תגילו מהתנסות העולם הראשונה שלכם, תתחילו לראות מדוע מתרחש המאבק הארוך והמכאיב הזה בעולמות האבולוציוניים, וככל שתתקדמו הלאה בדרך המובילה אל עבר פרדיס, כך תלך ותגדל הבנתכם את התבונה שבאירועים המוזרים-לכאורה הללו. ואולם, על-אף כל החליפות והתמורות של העידנים המוקדמים של הולדת האדם, מעשיו של האדם הפרימיטיבי מייצגים פרק מזהיר, ואפילו הרואי, בתולדותיו של עולם אבולוציוני של זמן ומרחב.

האדם האבולוציוני המוקדם אינו יצור צבעוני. ככלל, בני התמותה הפרימיטיביים הללו הינם שוכני מערות או דרי צוקים. הם אף בונים בקתות גסות בתוך העצים הגדולים. לעיתים, בטרם הם רוכשים מידה גבוהה של אינטליגנציה, נשטפות הפלנטות במינים הגדולים יותר של חיות. ואולם, בשלב מוקדם בעידן הזה לומדים בני התמותה להצית אש ולשמור עליה, ועם השימוש הגובר בדמיון היצירתי, ועם השיפור בכלים, האדם המתפתח מכחיד עד מהרה את בעלי החיים הגדולים והסוררים יותר. הגזעים המוקדמים אף עושים שימוש נרחב בבעלי החיים המעופפים הגדולים יותר. ציפורים ענקיות אלה מסוגלות לשאת אדם אחד או שניים בגודל-ממוצע בטיסה רציפה למרחק של מעל לשמונה-מאות קילומטרים. בפלנטות מסוימות מגישות ציפורים כבירות אלה שירות רב-ערך משום שהן ניחנות בסדר גבוה של אינטליגנציה, ולעיתים קרובות הן דוברות מילים רבות בשפותיו של העולם. ציפורים אלה הינן אינטליגנטיות ביותר, צייתניות עד-מאוד ורוחשות חיבה במידה בל-תיאמן. באורנטיה, ציפורי מסע אלה נכחדו לפני זמן רב, ואולם אבות אבותיכם המוקדמים נהנו משירותיהן.

על-פירוב רוכש האדם את השיפוט האתי, הרצון המוסרי, לצד הופעתה של שפה מוקדמת. משמושגת הרמה האנושית – לאחר הופעה זו של רצון בר-תמותה – הופכות הוויות אלה פתוחות לקבל את המכווננים האלוהיים לשכון בהם באופן ארעי; ועם מותן של הוויות אלה, רבות מהן נבחרות כשורדות ונחתמות בידי רבי-המלאכיות לשם שחזור והיתוך עם הרוח בעתיד. לעולם מלוות רבי-המלאכיות את הנסיכים הפלנטאריים, ובבד בבד עם הגעתו של הנסיך מתרחש שיפוט העידן של העולם.

כל בני התמותה אשר בהם שוכנים מכוונני מחשבה הינם סוגדים בפוטנציה; הם "הוארו באור האמת", והם ניחנים ביכולת לתור אחר קשר הדדי עם האלוהיות. ואף-על-פי-כן, מרביתה של הדת המוקדמת, או הביולוגית, של האדם הפרימיטיבי מהווה פחד חייתי מתמיד השזור ביראת-כבוד של בורות ובאמונות תפלות שבטיות. הישרדותה של האמונה התפלה בקרב הגזעים של אורנטיה רחוקה מלהחמיא להתפתחותכם האבולוציונית, והיא אף איננה תואמת את ההישגים הנהדרים האחרים של התקדמותכם החומרית. ואולם, לדת-פחד מוקדמת זו קיימת תכלית רבת-ערך בהכנעת מזגם היוקד של היצורים הפרימיטיביים הללו. היא זו אשר מבשרת את הציוויליזציה, והיא היא האדמה אשר בה יישתלו לאחר מכן זרעי דת ההתגלות בידי הנסיך הפלנטארי ובידי סועדיו.

על-פירוב, תוך כמאה-אלף שנים למן הרגע שבו רוכש האדם עמידה זקופה, מגיע הנסיך הפלנטארי, אשר נשלח מעם ריבון המערכת לאחר הדיווח של נשאי החיים כי הרצון מתפקד, ואפילו אם התפתחו באופן זה רק מעט אינדיבידואלים באופן יחסי. בדרך-כלל בני התמותה הפרימיטיביים מקדמים בשלום את הנסיך הפלנטארי ואת הסגל הנראה-לעין שלו; למעשה, לעיתים קרובות הם מביטים בהם ביראת כבוד ובהערצה, כמעט בסגידה, וזאת אם אין מרסנים אותם.

2. האדם בתר הנסיך הפלנטארי

עם הגעתו של הנסיך הפלנטארי מתחיל עידן חדש. ממשל מופיע על-פני הארץ ומושגת התקופה השבטית המתקדמת. קפיצות חברתיות עצומות מתבצעות במשך מספר אלפי שנים של שלטון זה. בתנאים רגילים, בני-תמותה מגיעים במהלך העידן הזה לציוויליזציה במעמד גבוה. הם אינם נאבקים זמן כה רב בברבריות כפי שעשו הגזעים של אורנטיה. ואולם, החיים בעולם מיושב משתנים במידה כה רבה עקב מרידה, עד שיכול להיות לכם רק מושג קלוש, או אפסי, על אודות שלטון מעין זה בפלנטה רגילה.

מסמך 52

עידן זה אורך כחמש-מאות אלף שנה בממוצע; עידנים מסוימים ארוכים יותר מזה, בעוד שעידנים אחרים קצרים יותר. במהלך העידן הזה מתבססת הפלנטה במעגלי המערכת, ולממשלתה מוקצית מכסה מלאה של סייעים שמימיים שרפיים ואחרים. מכוונני המחשבה מגיעים במספרים הולכים וגדלים, והשומרות השרפיות מעצימות את משטר הפיקוח שלהן על בני התמותה.

כאשר מגיע הנסיך הפלנטארי לעולם פרימיטיבי, שלטת בו הדת ההתפתחותית של הפחד ושל הבורות. הנסיך וצוותו עורכים את ההתגלויות הראשונות של האמת הגבוהה יותר ושל ארגון היקום. הצגות ראשונות אלה של דת התגלות הינן פשוטות ביותר, ולרוב הן נוגעות לענייני המערכת המקומית. בטרם הגעתו של הנסיך הפלנטארי, הדת מהווה תהליך אבולוציוני גרידא. לאחר-מכן, מתקדמת הדת באמצעות התגלות מדורגת, כמו גם בדרך של צמיחה אבולוציונית. ובכל עידן, בכל תקופה של בני-תמותה, מתקבלת הצגה מורחבת של אמת רוחנית ושל אתיקה דתית. התפתחותה של יכולת הקליטה הדתית בקרב תושביו של עולם קובעת במידה רבה את קצב ההתקדמות הרוחנית ואת שיעור ההתגלות הדתית.

עידן זה חוזה בשחר רוחני, והגזעים השונים, על שבטיהם המגוונים, נוטים לפתח מערכות ייחודיות של דת ושל מחשבה פילוסופית. שתי נימות שזורות באופן אחיד בכל הדתות האלה של בני הגזעים השונים: הפחדים המוקדמים של האדם הפרימיטיבי וההתגלויות המאוחרות יותר של הנסיך הפלנטארי. במובנים מסוימים, נדמה שבני אורנטיה עדיין לא הגיעו לחלוטין מן השלב הזה של ההתפתחות הפלנטארית. ככל שתתמידו בלימוד זה, כך תבחינו בבהירות רבה יותר עד כמה סוטה עולמכם מן הנתיב הממוצע של ההתקדמות וההתפתחות האבולוציונית.

ואולם, הנסיך הפלנטארי איננו "נסיך השלום". המאבקים הגזעיים והמלחמות השבטיות ממשיכים אל תוך עידן זה, אך הולכים ופוחתים בתדירותם ובעוצמתם. זהו העידן הגדול של ההתפתחות הגזעית, והוא מגיע לשיאו בתקופה של לאומיות עזה. הצבע הינו הבסיס להתקבצויות השבטיות והלאומיות, ולעיתים תכופות מפתחים הגזעים השונים שפות נפרדות. כל קבוצה מתרחבת של בני-תמותה נוטה לבקש להתבודד. בידוד זה נתמך בקיומן של שפות רבות. בטרם יתאחדו הגזעים השונים, מלחמותיהם האכזריות באות לעיתים לידי ביטוי בהכחדתם של עמים שלמים; האדם הכתום והאדם הירוק חשופים במיוחד להכחדה מעין זו.

בעולמות ממוצעים, במהלך תקופת שלטונו המאוחרת של הנסיך מתחילים החיים הלאומיים להחליף את הארגון השבטי, או לחלופין – הם מתווספים על-גבי הקבוצות השבטיות הקיימות זה מכבר. ואולם, ההישג החברתי הכביר של עידן הנסיך הינו הופעת חיי המשפחה. עד אז, מערכות היחסים האנושיות היו שבטיות ברובן; ואילו כעת, מתחיל הבית לקרום עור וגידים.

זהו הינו העידן שבו מתגשם השוויון בין המינים. בפלנטות מסוימות הגברים עשויים לשלוט בנשים; בפלנטות אחרות קורה ההיפך. במהלך העידן הזה מתבסס בעולמות רגילים שוויון מלא בין המינים, שוויון אשר קודם להגשמתם המלאה יותר של האידיאלים של חיי המשפחה. זהו שחרו של עידן הזהב של המשפחה. הרעיון של השלטון השבטי נסוג בהדרגה מפני המושג הדואלי של חיי הלאום ושל חיי המשפחה.

החקלאות מופיעה במהלכו של עידן זה. צמיחת רעיון המשפחה אינה תואמת את חיי השוטטות הבלתי-מבוססים של הצייד. בהדרגה מתבסס הנוהג של קיום יישובי קבע ושל עבודת האדמה. ביותם של בעלי החיים ופיתוחן של אומנויות הבית מתקדמות במהירות. עם ההעפלה אל פסגת ההתפתחות הביולוגית כבר הושגה רמה גבוהה של ציוויליזציה, ואולם מבחינה מכאנית קיימת אך התפתחות מועטה; ההמצאה מאפיינת את העידן העוקב.

בטרם סיומו של עידן זה, מטהורים הגזעים ומובאים לדרגה גבוהה של מושלמות פיזית ושל עוצמה אינטלקטואלית. ההתפתחות המוקדמת של עולם רגיל מסתייעת רבות בתוכנית לעידוד הגידול בטיפוסים הגבוהים יותר של בני התמותה ובקיצוץ תואם באלו הנמוכים יותר. והכישלון של אנשיכם המוקדמים להבחין בין שני הטיפוסים, הוא אשר אחראי לנוכחותם של יחידים פגומים ומפגרים כה רבים בקרב הגזעים של אורנטיה הנוכחית.

מסמך 52

אחד מן ההישגים הגדולים ביותר של עידן הנסיך הינו הגבלת התרבותם של היחידים הלוקים בשכלם ושל אלו אשר אינם תואמים-חברתית. הרבה לפני הגעתם של הבנים השניים, האדמים, מרבית העולמות נוטלים על עצמם את הטיפול הרציני במשימות טיהור הגזע, דבר שעמי אורנטיה אפילו לא ביצעו ברצינות עד כה.

בעיה זו של שיפור הגזע איננה מהווה מבצע כה נרחב בשעה שתוקפים אותה בתקופה המוקדמת הזו של התפתחות האנושות. התקופה הקודמת של מאבקים שבטיים ושל תחרות גסה להישרדות הגזע הסירה את מרבית הזנים החריגים והפגומים. לטיפש אין סיכוי רב לשרוד בחברה פרימיטיבית לוחמת המאורגנת באופן שבטי. זהו הרגש המסולף של הציוויליזציה המושלמת-חלקית שלכם אשר מטפח, מגן ומנציח את קיומם של הזנים הפגומים אשר אין להם תקנה בקרב הקבוצות האבולוציוניות האנושיות.

אין זוהי עדינות ואף אין זו זולתנות לאהוד באופן חסר-תוחלת את בני האדם המפגרים, את בני התמותה החריגים והנחותים אשר לא ניתן להצילם. אפילו בעולם הרגיל ביותר שבין העולמות האבולוציוניים קיימים מספיק הבדלים בין יחידים לבין קבוצות חברתיות שונות על-מנת לספק את מלוא ההזדמנות להפעיל את כל אותן תכונות נאצלות של רגש זולתני ושל סעד אנושי נטול-אנוכיות, וזאת מבלי להנציח את הזנים הבלתי-תואמים חברתית והמפגרים מוסרית של האנושות המתפתחת. קיימות שפע הזדמנויות על-מנת לגלות סובלנות ולהפעיל זולתנות כלפי אותם יחידים חסרי-מזל ונוזקים אשר לא איבדו את מורשתם המוסרית באופן חסר תקנה, ואשר לא השחיתו לנצח את זכותם הרוחנית המולדת.

3. האדם הבתר-אדמי

משמיעה הדחף המקורי של החיים האבולוציוניים את מסלולו הביולוגי, משהגיע האדם אל פסגת ההתפתחות החייתית, מגיע סדר הבנים השני ומתחיל עידן החסד והסעד השני. דבר זה נכון בכל העולמות האבולוציוניים. משהושגה הרמה הגבוהה ביותר האפשרית של חיים אבולוציוניים, בשעה שהרקיע האדם הפרימיטיבי ככל יכולתו במעלה הסולם הביולוגי, לעולם מופיעים על הפלנטה בן ובת חומריים אשר נשלחו מעם ריבון המערכת.

מכוונני המחשבה מוענקים באופן הולך וגובר ליצירי האנוש הבתר-אדמיים, ובהתמדה עולה מספרם של בני התמותה המגיעים ליכולת היתוך עתידית עם המכוונן. בעודם מתפקדים כבנים יורדים, אין מצויים מכווננים ברשותם של האדמים, אך צאצאיהם הפלנטאריים – אלו הישירים ואלו המעורבים – הופכים למועמדים ראויים לקבל בבוא העת את משגוחי המסתורין. עם סיומו של העידן הבתר-אדמי קיבלה הפלנטה זה מכבר את מלוא מכסת הסועדים השמימיים שלה; ורק המכווננים המותכים עדיין לא מוענקים באופן אוניברסאלי.

זוהי תכליתו העיקרית של השלטון האדמי להשפיע על האדם המתפתח לסיים את המעבר משלב הציוויליזציה של הצייד והמלקט לזה של החקלאי והגנן, אשר בשלב מאוחר יותר תתווסף אליו גם הופעת הנספחים העירוניים והתעשייתיים של הציוויליזציה. עשרת-אלפים שנים של עידן זה של המרוממים הביולוגיים מספיקות על-מנת לחולל תמורה נפלאה. לרוב, עשרים-וחמש אלף שנה של ממשל כזה של תבונה משולבת של הנסיך הפלנטארי ושל הבנים החומריים, גורמות לספירה להבשיל לקראת בואו של בן של סמכות.

בעידן זה היננו עדים על-פי-רוב להשלמת חיסולם של הבלתי-כשירים ולהמשך טיהור הזנים הגזעיים; בעולמות רגילים חוסלו כמעט לחלוטין הנטיות החייתיות הפגומות מן הגזעים המתרבים של התחום.

הצאצאים האדמיים לעולם אינם מתמזגים עם הזנים הנחותים יותר של הגזעים האבולוציוניים. ואף ההזדווגות האישית של אדם או של חווה פלנטאריים עם העמים האבולוציוניים איננה חלק מן התוכנית האלוהית. פרויקט שיפור הגזע הזה הינו משימתם של צאצאיהם. ואולם, צאצאיהם של הבן והבת החומריים מגויסים במשך דורות בטרם מתחיל סעד ההתמזגות הגזעית.

מסמך 52

התוצאה של מתנת פלסמת החיים האדמית לגזעים בני התמותה הינה עליית-מדרגה מיידית ביכולת האינטלקטואלית והאצה של ההתקדמות הרוחנית. על-פי-רוב, מתרחש בנוסף לזאת גם שיפור פיזי מסוים. בעולם ממוצע, התקופה הבת-אדמית הינה עידן של המצאות כבירות, של שליטה באנרגיה ושל התפתחות מכאנית. זהו העידן של הופעת ריבוי צורות בייצור ושל שליטה באינרטיה הטבעי; זהו עידן הזהב של חקר הפלנטה ובסופו של דבר גם של הכנעתה. הרבה מן ההתקדמות החומרית של עולם מתרחשת בתקופה זו של חנוכת התפתחות המדעים הפיזיים, ממש בדומה לתקופה שאותה חווה אורנטיה לעת הזו. עולמכם מצוי בפיגור של עידן שלם ויותר ביחס ללוח הזמנים של פלנטה ממוצעת.

עם סיומו של העידן האדמי בפלנטה רגילה, הגזעים הינם ממוזגים למעשה, כך שניתן להצהיר באמת ובתמים כי "את כל הלאומים עשה האל מדם אחד", וכי בנו "מצבע אחד את כל העמים עשה". הצבע של גזע ממוזג מעין זה הינו גוון דמוי זית במידת מה של הצבע הסגול, "הלבן" הגזעי של הספירות.

האדם הפרימיטיבי הינו בעיקרו אוכל בשר; הבנים והבנות החומריים אינם אוכלים בשר, ואולם צאצאיהם, נמשכים בדרך-כלל מקץ מספר דורות אל רמת אוכלי-הכול, אף כי לעיתים נותרות קבוצות שלמות של צאצאיהם צמחוניות. מקור כפול זה של הגזעים הבת-אדמיים מסביר מדוע זנים אנושיים ממוזגים מעין אלו מציגים שרידים אנטומיים הן של קבוצת אוכלי הצמחים והן של זו אוכלת הבשר.

בחלוף עשרת-אלפים שנים של התמוזגות גזעית, ניתן למצוא בגזעים הנוצרים דרגות שונות של מיוזג אנטומי; בעוד שכמה מן הזנים נושאים חותם גדול יותר מן המורשת של האבות הקדמונים הצמחוניים, אחרים מציגים יותר מן התכונות המאפיינות את אבות אבותיהם האבולוציוניים אוכלי-הבשר ואת המאפיינים הפיזיים שלהם. במהרה הופכים מרבית הגזעים הללו של העולם לאוכלי-כול, והם מתקיימים מטווח רחב של מאכלים אשר מקורם מצוי הן בממלכת החי והן בממלכת הצומח.

העידן הבת-אדמי הינו עידן הבין-לאומיות. עם ההתקרבות להשלמת משימת המיוזג הגזעי שוככת הלאומיות ואחוות האדם מתחילה להתגשם באמת. הממשל הייצוגי מתחיל להחליף את מקומו של השלטון המלוכני או האבהי. מערכת החינוך הופכת גלובאלית, ובהדרגה מתחילות השפות של הגזעים לסגת מפני שפתו של העם הסגול. רק לעיתים רחוקות מושגים השלום ושיתוף הפעולה האוניברסאליים בטרם התמוזגותם הממשית של הגזעים, ובטרם הם דוברים שפה משותפת.

במהלך המאות האחרונות של העידן הבת-אדמי מתפתח עניין חדש באמנות, במוסיקה ובספרות, והתעוררות גלובאלית זו הינה הסימן להופעת בן של סמכות. פסגת התפתחותה של תקופה זו הינה העניין האוניברסאלי במציאויות האינטלקטואליות, בפילוסופיה אמיתית. הדת הופכת פחות לאומנית, ויותר ויותר עניין פלנטארי. התגלויות חדשות של אמת מאפיינות את העידנים הללו, והגבוהים ביותר של הקונסטלציות מתחילים לשלוט בענייני האדם. האמת מתגלה עד לרמת ממשל הקונסטלציות.

ההתקדמות אתית כבירה מאפיינת את התקופה הזו; היעד של החברה בעידן זה הינו אחוות האדם. שלום עולמי – סיום העימותים בין הגזעים והעיונות בין הלאומים – הינו הסמן לבשלותה של הפלנטה להגעתו של סדר הבנים השלישי – בן הסמכות.

4. האדם בתר בן הסמכות

בפלנטות רגילות ונאמנות, מתחיל עידן זה בשעה שהגזעים האנושיים ממוזגים וכשירים ביולוגית. אין כל בעיות של גזע או של צבע; כל האומות וכל הגזעים הינם דם אחד, פשוטו כמשמעו. אחוות האדם משגשגת, והאומות לומדות לחיות בשלום ובשלווה על פני האדמה. עולם שכזה עומד בפתחה של התפתחות אינטלקטואלית כבירה אשר מתקדמת לקראת שיאה.

מסמך 52

כאשר עולם אבולוציוני מבשיל כך לקראת עידן של סמכות, מופיע אחד מן הסדר הגבוה של הבנים האונאליים לשם משימה של סמכות. מקורם של הנסיך הפלנטארי ושל הבנים החומריים הינו ביקום מקומי; בן הסמכות מגיע מפרדיס.

בשעה שהאונאליים מפרדיס מגיעים אל הספירות של בני התמותה במשימות של שיפוט, אך ורק כשופטים של סיום-עידן, לעולם הם אינם מתגשמים בגוף. ואולם, כאשר הם מגיעים במשימות של סמכות, ולכל הפחות בזו הראשונה, הם תמיד מתגשמים בגוף, וזאת אף-על-פי שהם אינם חווים את הלידה ואף אינם מתים את המוות של העולם. והם עשויים לחיות במשך דורות באותם מקרים שבהם הם נותרים כשליטתיהן של פלנטות מסוימות. כאשר מסתיימות משימותיהם, הם מוותרים על חייהם הפלנטאריים ושבים למעמדם הקודם כבנים אלוהיים.

כל עידן חדש מרחיב את אופקיה של דת ההתגלות, והבנים הסמכותיים מרחיבים את התגלותה של האמת על-מנת לייצג את ענייניו של היקום המקומי על כל פלגיו.

זמן קצר לאחר ביקורו התחילי של בן של סמכות מגיעים הגזעים לעצמאות כלכלית. משך העבודה היומית הנדרש ליחיד על-מנת לקיים את עצמו תואם לשעתיים וחצי של זמנכם. ויהיה זה בטוח לחלוטין לשחרר בני-תמותה אינטליגנטיים ואתיים מעין אלו. אנשים מעודנים שכאלו יודעים היטב כיצד לנצל את זמן הפנאי לשם שיפור-עצמי ולשם קידום הפלנטה. בעידן זה היננו חווים בהמשכו של טיהור הגזע באמצעות ההגבלה המוטלת על התרבותם של היחידים המותאמים פחות והפחות מוכשרים.

הממשל הפוליטי והמנהל החברתי של הגזעים ממשיכים להשתפר, ובסיומו של העידן הזה הממשל העצמי מבוסס באופן טוב למדי. בשימוש במונח ממשל-עצמי היננו מתכוונים לשיטת הממשל הייצוגי הגבוהה ביותר. עולמות שכאלו מקדמים ומכבדים אך ורק את אותם מנהיגים ושליטים אשר הינם הכשירים ביותר לשאת באחריות חברתיות ופוליטיות.

במהלכו של עידן זה שוכן מכוון בקרב מרבית בני התמותה של העולם. ואולם, עדיין המתת של המשגוחים האלוהיים איננה תמיד בבחינת עניין אוניברסאלי. המכוונים המיועדים להיתוך עדיין אינם מוענקים לכל בני התמותה בפלנטה; היצורים הרצוניים עדיין נדרשים לבחור במשגוחי המסתורין.

במהלך תקופות הסיום של עידן זה, מתחילה החברה לחזור לצורות חיים פשוטות יותר. טיבה המורכב של ציוויליזציה מתקדמת הולך ומסתיים, ובני התמותה לומדים כיצד לחיות ביתר טבעיות ויעילות. ומגמה זו הולכת ומתרחבת עם כל עידן עוקב. זוהי תקופת פריחתן של האמנות, המוסיקה והלימוד הגבוה יותר. המדעים הפיזיים הגיעו זה מכבר אל פסגת התפתחותם. בעולם אידיאלי, עם סיומו של עידן זה ניתן לחזות במלאותה של התעוררות דתית כבירה, בהארה רוחנית חובקת-עולם. והתעוררת נרחבת זו בטיבם הרוחני של הגזעים, נותנת את האות להגעתו של בן המתת ולחנכת העידן החמישי של האנושות.

בעולמות רבים קורה שהפלנטה איננה מוכנה להגעתו של בן המתת בעקבות משימת סמכות אחת; במקרה שכזה תתקיים משימה שנייה, ואפילו סדרה של משימות אשר כל אחת מהן תקדם את הגזעים מתקופה אחת לתקופה אחרת, עד אשר תהא הפלנטה מוכנה לקבלת מתנתו של בן המתת. במשימה הסמכותית השנייה ובאלה שתבואנה לאחריה, עשויים הבנים הסמכותיים להתגשם בגוף ועשויים שלא לעשות כן. ואולם, בלא תלות במספר הבנים הסמכותיים אשר עשויים להופיע – והם עשויים אף להמשיך ולבוא ככאלו לאחר בן המתת – הגעתו של כל אחד מהם מסמנת את סיומו של עידן אחד ואת תחילתו של עידן אחר.

התקופות של הבנים הסמכותיים משתרעות על-פני פרק זמן הנע בין עשרים-וחמש אלף לחמישים-אלף שנים כמניין הזמן באורנטיה. לעיתים תקופה זו נמשכת זמן קצר הרבה יותר, ובמקרים נדירים היא אף ארוכה יותר. ואולם, עם חלוף הזמן אחד מן הבנים הסמכותיים הללו ייוולד כבן מתת של פרדיס.

5. האדם בתר-בן-המתת

כאשר מושג בעולם מיושב סטנדרט מסוים של התפתחות אינטלקטואלית ורוחנית, תמיד מגיע בן מתת של פרדיס. בעולמות רגילים הוא איננו מופיע בגוף בשר ודם עד אשר הרקיעו הגזעים לרמות הגבוהות ביותר של התפתחות אינטלקטואלית ושל הישג אתי. ואולם באורנטיה הופיע בן המתת, ואפילו הבן הבורא שלכם, עם סיומו של העידן האדמי; אך אין זהו הסדר הרגיל המתרחש בעולמות החלל.

כאשר הופכים העולמות בשלים לרוחניות, מגיע בן המתת. בנים אלו לעולם משתייכים לסדר הבנים הסמכותיים או לסדר הבנים האוונטליים, למעט אותו מקרה בודד המתרחש פעם אחת בכל יקום מקומי, בעת שהבן הבורא מתכוון למתת הסופי שלו בעולם אבולוציוני כלשהו, כפי שאירע הדבר בשעה שהופיע מיכאל מנבאדון באורנטיה על-מנת להעניק את עצמו לגזעים בני התמותה שלכם. רק אחד מתוך כמעט עשרה מיליון עולמות יכול ליהנות ממתתה שכזו; כל העולמות האחרים מקודמים מבחינה רוחנית באמצעות המתת של בן פרדיס מן הסדר האוונטלי.

בן המתת מגיע לעולם שבו שוררת תרבות חינוכית גבוהה, ובו הוא מוצא גזע אשר אומן והוכן מבחינה רוחנית להטמעתן של תורות מתקדמות ולהערכתה של משימת המתת. זהו עידן המתאפיין ב־רדיפה חובקת העולם אחר תרבות מוסרית ואמת רוחנית. התשוקה בת-התמותה של העידן הזה הינה לחדור את המציאות הקוסמית ולהתייחד עם המציאות הרוחנית. התגלויות האמת מורחבות על-מנת שיכללו את יקום העל. מערכות חינוך וממשל חדשות לחלוטין צומחות על-מנת להחליף את המערכות הגסות של העידנים הקודמים. חדוות החיים נצבעת בגוון חדש, ותגובות החיים מרוזמות לטונים ולנימות של גבהים שמימיים.

בן המתת חי ומת לשם הרוממות הרוחנית של הגזעים בני התמותה של עולם. הוא מכונן את "הדרך החיה והחדשה"; חייו הינם התגלמותה של אמת פרדיס בגוף בשר ודם, אותה אמת ממש – ואפילו רוח האמת – אשר בידעו אותה יהיה בן האדם חופשי.

כינונה של "דרך חיה וחדשה" זו באורנטיה הייתה בבחינת עובדה, כמו גם בבחינת אמת. בידודה של אורנטיה במהלך מרידתו של לוציפר השעתה את ההליך אשר באמצעותו יכולים בני התמותה לעבור עם מותם במישרין אל חופי העולמות העליונים. בטרם ימיו של מיכאל המשיח באורנטיה נמו כל הנשמות כולן עד לתחיות המתים של סוף-העידן, או עד לאלה המתרחשות אחת לאלף שנה. ואפילו משה לא הורשה לעבור אל הצד השני עד לקיומה של תחיית מתים מיוחדת, זאת הואיל והנסיך הפלנטארי אשר נפל, קאליגאסטיה, ערער על שחרור שכזה. ואולם, למן היום של פֶּנְטֶקוּסְט, שוב רשאים בני התמותה של אורנטיה להתקדם במישרין אל הספירות המורונטיות.

עם תחייתו מן המתים של בן המתת, ביום השלישי לאחר שוויתר על חייו הגשמיים, הוא מרקיע לימינו של האב האוניברסאלי, מקבל את ההבטחה בדבר קבלתה של משימת המתת, ושב אל הבן הבורא אשר במטה היקום המקומי. או אז, שולחים האוונטל של-המתת והבן הבורא את רוחם המשותפת, רוח האמת, אל עולם המתת. זוהי העת שבה "ניגרת רוחו של הבן המנצח על כל בשר". רוח האם של היקום המקומי משתתפת אף היא במתת זו של רוח האמת, ובצמידות לה מוכרז צו המתת של מכוונני המחשבה. מרגע זה ואילך, יקבלו כל היצורים הרצוניים בעלי הדעת הרגילה של אותו עולם מכווננים מייד עם הגיעם לגיל קבלת האחריות המוסרית, גיל הבחירה הרוחנית.

אם ישוב אוונטל של-מתת שכזה אל עולם לאחר משימת המתת, הוא לא יתגשם בגוף אלא יבוא "בהוד ועם צבאות השמיים".

העידן הבתר-בן-המתת עשוי להימשך בין עשרת-אלפים למאה-אלף שנה. אין מוקצב זמן שרירותי למי מן העידנים התקופתיים הללו. זהו זמן של התקדמות אתית ורוחנית כבירה. תחת השפעתם הרוחנית של עידנים אלו, האופי האנושי עובר תמורות כבירות וחווה התפתחות יוצאת מגדר הרגיל. החלתו של כלל הזהב כביצוע מעשי הופכת אפשרית. תורתו של ישוע אכן ישימה היא בעבור

מסמך 52

עולם אנושי אשר קיבל מבעוד מועד את החינוך המכין של הבנים של טרום-המתת, בעידיניהם של האדרת האופי ושל העצמת התרבות.

במהלך עידן זה, הבעיות הקשורות למחלות ולפשע נפתרות כמעט במלואן. הפיגור חוסל באופן נרחב הודות לרבייה סלקטיבית. המחלות מצויות למעשה תחת שליטה הודות לאיכויות העמידות ביותר של הזנים האדמיים, ובאמצעות היישום הנכון וחובק העולם של תגליות המדעים הפיזיים של עידני העבר. במהלך תקופה זו מאמירה תוחלת החיים הממוצעת הרבה מעבר למה ששקול לשלוש-מאות שנים כמניין הזמן באורנטיה.

במהלך תקופה זו הולך ופוחת בהדרגה הפיקוח השלטוני. ממשל-עצמי אמיתי מתחיל לפעול; פחות ופחות חוקים מגבילים הינם הכרחיים. הענפים הצבאיים של ההתנגדות הלאומית חולפים להם; ומגיעה באמת תקופת ההרמוניה הבין-לאומית. קיימות אומות רבות, אשר נקבעות בעיקר על-ידי חלוקת קרקע, אך רק גזע אחד, שפה אחת ודת אחת. העניינים האנושיים הינם אוטופיים-כמעט, אך לא לחלוטין. זהו אכן עידן כביר ומהולל!

6. העידן הבתר-מתת באורנטיה

בן המתת הינו נסיך השלום. הוא מגיע עם המסר "שלום על הארץ ורצון טוב בין בני האדם". בעולמות רגילים, עידן זה הינו עידן של שלום כלל עולמי; והאומות לא תדענה עוד מלחמה. ואולם, השפעות מיטיבות שכאלה לא נלוו לבואו של בן המתת שלכם, מיכאל המשיח. אורנטיה איננה מתקדמת בהתאם לסדר הרגיל. עולמכם מצוי מחוץ לסדר ההתקדמות הפלנטארי. בעודו על כדור הארץ, הזהיר המאסטר שלכם את תלמידיו שבואו לא יביא עימו לאורנטיה את משטר השלום הרגיל. במפורש הוא אמר להם כי תהייה "מלחמות ורוחות מלחמה", וכי אומה תקום על שכנתה. בזמן אחר הוא אמר "אל לכם לחשוב כי באתי להטיל שלום בארץ".

ואפילו בעולמות אבולוציוניים רגילים, הגשמתה של אחווה כלל עולמית בין בני האדם איננה דבר שקל להשיגו. בפלנטה מבולבלת וחסרת-סדר כדוגמת אורנטיה הישג שכזה דורש זמן ארוך הרבה יותר ומאמץ גדול בהרבה. התפתחות חברתית נטולת-עזרה תתקשה להגיע לתוצאות שמחות שכאלה בספירה מבודדת-רוחנית. התגלות רוחנית הינה חיונית לשם הגשמתה של אחווה באורנטיה. בעוד שישוע הורה את הדרך להשגתה המיידית של אחווה רוחנית, הגשמתה של אחווה חברתית בעולמכם תלויה רבות בהשגתן של ההתמרות האישיות וההתאמות הפלנטאריות הבאות:

1. *אחווה חברתית*. התרבות הקשרים החברתיים הבין-לאומיים והבין-גזעיים והתאגדויות האחווה באמצעות נסיעות, מסחר ומשחק תחרותי. התפתחותה של שפה משותפת ועלייה במספר האנשים הדוברים שפות רבות. התחלופה הבין-גזעית והבין-לאומית של תלמידים, מורים, תעשיינים ופילוסופים דתיים.

2. *הפריה אינטלקטואלית הדדית*. האחווה איננה אפשרית בעולם שהשוכנים בו הינם כה פרימיטיביים עד כי הם נכשלים להבין את הטיפשות שבאנוכיות בלתי-מוגבלת. חייב להתרחש חילופין של ספרות לאומית וגזעית. כל גזע חייב להתוודע אל מחשבות הגזעים כולם; כל אומה חייבת להכיר את רגשותיהן של האומות כולן. הבורות יוצרת חשדנות, והחשדנות איננה תואמת את הגישה ההכרחית של אהדה ושל אהבה.

3. *התעוררות אתית*. רק מודעות אתית מסוגלת לחשוף את חוסר המוסריות שבאי-הסובלנות האנושית ואת החטא שבמאבקים הפנים-ארגוניים. רק מצפון מוסרי יכול לגנות את הרוע שבקנאה הלאומית ושבקנאה הגזעית. רק הוויות מוסריות תחפשנה אחר אותה בוננות רוחנית אשר נחוצה על-מנת לחיות את כלל הזהב.

4. *תבונה פוליטית*. בשלות רגשית הינה הכרחית בעבור שליטה עצמית. רק בשלות רגשית תבטיח כי טכניקות בין-לאומיות של המשפט המתורבת תחלפנה את הפתרון הברברי של המלחמה. ביום מן הימים יעמלו מדינאים נבונים לטובת רווחתה של האנושות, אפילו בעודם מתאמצים לקדם את

מסמך 52

האינטרסים של אומתם או של גזעם. בסופו של דבר, תבונה פוליטית אנוכית כמוה כהתאבדות – היא הורסת את כל אותן איכויות מתמידות אשר מבטיחות את הישרדותה של הקבוצה על-פני הפלנטה.

5. *בוננות רוחנית*. אחרי ככלות הכול, אחוות האדם מבוססת על ההכרה באבהותו של האל. הדרך המהירה ביותר להגשמתה של אחוות האדם באורנטיה הינה לגרום להתמרה רוחנית של האנושות בת-ימינו. הטכניקה היחידה להאצת המגמה הטבעית של ההתפתחות החברתית הינה הפעלתו של לחץ רוחני מלמעלה, אשר ישיג את הרחבת הבוננות המוסרית במקביל להתרחבות ביכולת של נשמת כל אדם להבין ולהאזין כל אדם אחר. הבנה הדדית ואהבה אבהית הינן גורמים מתרבים טרנסצנדנטאליים ורבי-השפעה בהתגלמותה הגלובאלית של אחוות האדם.

אילו יכולתם להיות מועתקים מן העולם המפגר והמבולבל שלכם אל פלנטה רגילה כלשהי, המצויה כעת בעידן בתר-בן-המתת, הייתם חושבים שהועתקתם אל גן העדן המתואר במסורותיכם. הייתם מאמינים אך בקושי כי אתם חוזים במפעל האבולוציוני הרגיל של ספירה בת-תמותה של משכן אנושי. עולמות אלו מצויים במעגלים הרוחניים של תחומם, והם נהנים מכל היתרונות של תשדורות היקום ושל שירותי המחזירות של יקום העל.

7. האדם בתר-הבן-המורה

הבנים מן הסדר הבא אשר מגיעים לעולם אבולוציוני רגיל הינם הבנים המורים של השילוש, בניו האלוהיים של שילוש פרדיס. ושוב היננו מוצאים את אורנטיה בסדר שונה מזה של הספירות אחיותיה, וזאת בכך שישוע שלכם הבטיח לשוב. את ההבטחה הזו הוא בוודאי יקיים, אך אף-אחד אינו יודע אם באו בשנית יקדים את הופעותיהם של בנים סמכותיים או של בנים מורים, או שמא יתרחש רק לאחריו.

הבנים המורים מגיעים בקבוצות אל העולמות אשר הופכים לרוחניים. בידי בן מורה פלנטארי מסייעים שבעים בנים ראשיים, שנים-עשר בנים משניים ושלושה מבין הגבוהים והמנוסים ביותר שבסדר העליון של הדינאליים. סגל זה יישאר בעולם למשך זמן מה, זמן מספיק ארוך על-מנת לחולל את המעבר מן העידנים האבולוציוניים לעידן האור והחיים – לא פחות מאשר אלף שנה כמניין הזמן בפלנטה ולעיתים קרובות אף למשך זמן ממושך הרבה יותר. משימה זו מהווה תרומה של השילוש למאמצים הקודמים של כל האישויות האלוהיות אשר סעדו עולם מיושב.

התגלות האמת מתרחבת כעת אל עבר היקום המרכזי ואל פרדיס. הגזעים הופכים לרוחניים ביותר. עם כביר התפתח ועידן כביר מתקרב. מערכות החינוך, הכלכלה והמנהל של הפלנטה עוברות תמורות קיצוניות. מתבססים ערכים חדשים ומערכות יחסים חדשות. מלכות השמיים מתחילה את הופעתה על-פני האדמה ותפארת האל מופצת ברחבי העולם.

זהו העידן שבו מועתקים בני התמותה רבים מקרב החיים. עם התקדמות העידן של הבנים המורים של השילוש, הופכת הברית הרוחנית של בני התמותה של הזמן לאוניברסאלית יותר ויותר. המוות הטבעי הופך פחות נפוץ ככל שהמכווננים מותכים יותר ויותר עם נתיניהם במהלך החיים בגוף בשר ודם. הפלנטה מסווגת, בסופו של דבר, כמשתייכת לסדר המותאם הראשי של בני-תמותה מרקיעים.

החיים בעידן זה הינם מהנים ומועילים. הפיגור ותוצרי הלוואי האנטי-חברתיים של המאבק האבולוציוני הארוך הוכחדו זה מכבר כמעט לחלוטין. תוחלת החיים מתקרבת לחמש-מאות שנה כמניין הזמן באורנטיה, וקצב ההתרבות של הגידול הגזעי מצוי תחת שליטה נבונה. מגיע סדר חברתי חדש לחלוטין. עדיין קיימים הבדלים גדולים בין בני התמותה, אך מצב החברה מתקרב יותר לאידיאלים של האחוה החברתית ושל השוויון הרוחני. הממשל הייצוגי הולך ונעלם, והעולם עובר לשלטון שליטתו העצמית של היחיד. הממשל עוסק בעיקר במשימות השיתופיות של מנהל חברתי ושל תיאום כלכלי. עידן הזהב מתקדם במהירות; ניתן כבר לראות באופק הקרוב את המטרה בזמן של המאבק הפלנטארי האבולוציוני האינטנסיבי. בקרוב יתממש הגמול של העידנים; תבונתם של האלים עומדת להתגשם.

מסמך 52

הממשל הפיזי של עולם בעידן זה דורש מכל יחיד בגיר כשעה ביום; כלומר, זמן המקביל לשעה באורנטיה. הפלנטה מצויה בקשר הדוק עם ענייני היקום, ושוכניה סורקים את התשדורות האחרונות באותו עניין שאתם מקדישים כעת למהדורות האחרונות של עיתוניכם היומיים. בני הגזעים הללו עוסקים באלף דברים מעניינים אשר אינם ידועים כלל בעולמכם.

הנאמנות הפלנטארית האמיתית להווייה העליונה הולכת וגדלה. דור אחר דור, עוד ועוד מצטרפים לשורותיהם של אלו המתרגלים צדק וחיי חסד. לאט אך בבטחה, הולך העולם ונכבש בידי אלו המשרתים בשמחה את בני האל. הבעיות החומריות והקשיים הפיזיים נפתרו, רובם ככולם; הפלנטה מבשילה לקראת החיים המתקדמים ולקראת קיום מבוסס יותר.

מעת לעת במהלך עידניהם, בנים מורים ממשיכים להגיע אל העולמות השלווים הללו. והם אינם עוזבים עולם בטרם הבחינו כי התוכנית האבולוציונית, ככל שהיא נוגעת לפלנטה זו, פועלת באופן חלק. על-פי-רוב, נלווה אל הבנים המורים במשימותיהם העוקבות בן סמכות של משפט, זאת בעוד שבן אחר כזה פועל במהלך עזיבתם; ופעולות שיפוט אלו ממשיכות מתקופה לתקופה לאורך כל תוכנית האנושות בת התמותה של הזמן והמרחב.

כל משימה חוזרת ונשנית של הבנים המורים של השילוש מרוממת בהתמדה עולם נשגב שכזה עוד ועוד, עד לגבהים הולכים ומרקיעים של תבונה, של רוחניות ושל הארה קוסמית. ואולם, שוכניה הנאצלים של ספירה שכזו הינם עדיין סופיים ובני-תמותה. שום דבר אינו מושלם; ואף-על-פי-כן, מתפתחת איכות של התקרבות למושלמות בתפקודו של עולם בלתי-מושלם ובחיייהם של שוכניו האנושיים.

הבנים המורים של השילוש עשויים לחזור פעמים הרבה לאותו עולם. ואולם במקדם או במאוחר, עם סיומה של אחת ממשימותיהם, מועלה הנסיך הפלנטארי לדרגת ריבון פלנטארי, וריבון המערכת מופיע על-מנת להצהיר על כניסתו של עולם שכזה לעידן האור והחיים.

על סיום משימתם הסופית של הבנים המורים (לפחות כזה יהא התזמון בעולם רגיל) כתב יוחנן: "ואראה הנה שמים חדשים וארץ חדשה ואת ירושלים החדשה יורדת מאת האלוהים אשר במרומים, והיא מתוקנת כנסיכה המקושטת לכבוד הנסיך".

זוהי אותה ארץ מחודשת, אותו שלב פלנטארי מתקדם, אשר חזה הנביא אשר מקדם בכותבו: "כי כאשר השמים החדשים והארץ החדשה אשר אנכי עשה עומדים לפני, כן יעמוד זרעכם; והיה מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו, ויבואו כל בשר להשתחוות לפני, אמר אלוהים".

ואלו בני התמותה של אותו הדור אשר מתוארים כ"זרע הנבחר, ממלכת כוהנים, גוי קדוש, עם סגלה; למען תספרו תהילות הקורה אתכם מחוץ אל אורו הנפלא".

ללא קשר להיסטוריה הטבעית המיוחדת של פלנטה יחידנית כלשהי, ללא הבדל אם העולם היה נאמן לחלוטין או אם הוכתם ברוע או קולל בחטא – בלא קשר למה שקרה קודם לכן – במקדם או במאוחר יקרבו חסדו של האל וסעד המלאכות את יום בואם של הבנים המורים של השילוש; ועם עזיבתם, לאחר השלמת משימתם הסופית, יחל עידן נעלה זה של אור ושל חיים.

יכולים כל עולמותיה של שטניה להתאחד בתקוותו של זה אשר כתב: "ואנחנו כפי הבטחתו מחכים לשמים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ילן בהם. על כן, חביבי, הממכים לאלה, שקדו להימצא לפניו בשלום נקים וזכים מפשע".

עזיבתו של סגל הבנים המורים, עם סיום שלטונם הראשון או שלטון אחר כלשהו לאחריו, מקדמת את השחר של עידן האור והחיים – סף המעבר מן הזמן אל פרודור הנצח. ההתגשמות הפלנטארית של עידן זה של אור ושל חיים, עולה בהרבה על הציפיות הנעימות ביותר של בני התמותה של אורנטיה אשר מושגיהם על אודות חיי העתיד אינם מרחיקי ראות מעבר לאלו הנכללים באמונות הדתיות המתארות את השמיים כיעד המידי וכמקום המשכן הסופי של בני התמותה השורדים.

מסמך 52

[הוצג בחסות שליח רב-עוצמה המסופח זמנית לסגל של גבריאלי].

טוריטוריה